

Brüssel, 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu seisukohta seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (ühise
kalanduspoliitika kohta) vastuvõtmisega**

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu seisukohta seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (ühise
kalanduspoliitika kohta) vastuvõtmisega**

1. TAUST

Ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule edastamise kuupäev 13. juuli 2011
(dokument KOM(2011) 425 (lõplik) – 2011/0195 COD):

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse kuupäev: 28. märts 2012

Regioonide Komitee arvamuse kuupäev: 4. mai 2012

Euroopa Parlamendi seisukoha kuupäev, esimene lugemine: 6. veebruar 2013

Nõukogu seisukoha vastuvõtmise kuupäev: 17. oktoober 2013

2. KOMISJONI ETTEPANEKU EESMÄRK

Ühist kalanduspoliitikat käsitleva uue määruse ettepaneku üldeesmärk on tagada selline kalapüük ja vesiviljelus, mis toetavad pikaajaliste jätkusuutlike keskkonnatingimuste loomist ja toiduvarude kättesaadavust.

3. MÄRKUSED NÕUKOGU SEISUKOHA KOHTA

3.1. Üldised märkused nõukogu seisukoha kohta

Komisjon nõustub nõukogu seisukohaga, kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel saavutatud poliitilises kompromisskokkuleppes on säilitatud kõik komisjoni algse ettepaneku põhielemendid. Kõige tähtsam on asjaolu, et see hõlmab 1) tähtajaga seotud juriidilist kohustust majandada kalavarusid säästvalt; 2) tähtajaga seotud juriidilist kohustust vältida saagi tagasiheidet; 3) piirkondadeks jaotamise süsteemi, mis võimaldab otsuseid vastu võtta võimalikult lähedal sidusrühmadele. Komisjonile on vastuvõetavad ka muud muudatused, sealhulgas need, mis käsitlevad mitmeaastasi kavasisid, vetele juurdepääsu eeskirju, kalavarude taastamise piirkondade rajamist, kalapüügivõimaluste jaotamist, püügivõimsuse haldamist, andmete kogumist, välismõõdet, kontrolli ja jõustamist ning konsulteerimist ja nõuandekomisjonide koosseisu.

3.2. Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekud

Euroopa Parlament esitas komisjoni ettepaneku kõikide osade kohta 230 muudatusettepanekut. Enamik neist muudatustest koosnes rohkemast kui ühest artikli lõigust.

Kolmepoolsetel kohtumistel vaadati läbi kõik Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud ja peeti nende üle läbirääkimisi. Lõppkokkuvõttes ei lisatud nõukogu seisukohta esimesel lugemisel täielikult ühtki muudatust, välja arvatud järgmised: muudatus 116 (liikmesriikide erakorraliste meetmete kohta), 118 (soovimatu püügi vältimine ja minimeerimine), 137 (ülekantavate püügikontsessioonide süsteem), 243 (eeskirjade järgimise eksperdirühm), 196 (kontrollikulude katmine) ja 200 (uute nõuandekomisjonide loomise kohta). Need integreeriti muutusteta või üksnes väiksemate kohandustega.

Paljude Euroopa Parlamendi muudatusettepanekute kohta on nõukogu seisukoht sõnastatud selliselt, et see hõlmab (vähemalt osaliselt või täielikult) muudatuste põhijooni. See hõlmab eelkõige artiklit 2 (eesmärgid, muudatusettepanekud nr 60, 61, 235), artiklit 3 (hea valitsemistava põhimõtted, muudatusettepanekud 62, 220), artikleid 6, 7 ja 8 (kaitsemeetmete üldsätted, meetmete liigid ja kalavarude taastamise piirkondade rajamine, muudatusettepanekud 101, 102, 103), tehnilisi meetmeid (muudatusettepanekud 104, 295), artikleid 9 ja 10 (mitmeaastased kavad, muudatusettepanekud 105, 106, 107, 108, 239), artiklit 11 (kaitsemeetmed seoses liidu keskkonnavalaste õigusaktide järgimisega, muudatusettepanekud 109, 111, 258), artiklit 12 (komisjoni erakorralised meetmed, muudatusettepanek 115), artiklit 15 (lossimise kohustus, muudatusettepanek 119), artikleid 16 ja 17 (kalapüügivõimalused, muudatusettepanekud 120, 227, 264, 293, 301), artikleid 20 ja 21 (liikmesriikide kaitsemeetmed, muudatusettepanekud 131–136), artikleid 22–24 (laevastiku püügivõimsuse haldamine, muudatusettepanekud 138, 241, 139, 140, 141), artiklit 25 (kalavarude majandamise teaduslik baas ning konsulteerimine kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega, muudatusettepanekud 142–160, 285), artikleid 28–32 (välispoliitika, muudatusettepanekud 161–176, 230), artiklit 34 (vesiviljelus, muudatusettepanekud 178–181, 242), artiklit 35 (ühine turukorraldus, muudatusettepanekud 183–188), artiklit 44 (nõuandekomisjonid, muudatusettepanekud 201, 202) ja uusi artikleid 49 ja 50 (komisjonipoolne hindamine ja aastaaruanded, muudatusettepanekud 209, 210).

Artiklis 18 (piirkondadeks jaotamine, muudatusettepanekud 121–130) on nõukogu seisukohta võetud ainult mõned elemendid parlamendi muudatusettepanekutest (nagu nähtub nõukogu tekstist, kiitis parlament heaks nõukogu alternatiivse mudeli). Artikli 36 (kontroll ja jõustamine, muudatusettepanekud 189–193, 195, 225, 226) ja artiklite 41 ja 42 (finantsinstrumentide kohta, muudatusettepanekud 197, 199, 302) muudatusi võeti nõukogu seisukohas arvesse ainult osaliselt.

3.3. Nõukogu esitatud uued sätted ja komisjoni seisukoht

Nõukogu ei esitanud rohkem uusi sätteid, välja arvatud need, mis Euroopa Parlament oli juba lisanud (kalavarude taastamise piirkonnad, soovimatu püügi vältimine, liikmesriikidele läbipaistvuskriteeriumid kvootide jagamisel).

Nõukogu siiski laiendas piirkondadeks jaotamise ulatust, mis pidi esialgselt hõlmama üksnes mitmeaastased kavad ja tehniliste meetmete raamistiku, ka keskkonnavalaste kohustuste raames võetavatele meetmetele ja tagasiheidet käsitlevate konkreetsete kavade vastuvõtmisele ning muudele kaitsemeetmetele. Komisjon on nõus piirkondadeks jaotamise mudeliga ja piirkondadeks jaotamise muudetud mudeli laiema ulatusega.

Nõukogu muutis ka komisjoni ettepanekut püügivõimsuse haldamise kohta. Nõukogu nõustus parlamendiga selles, et kaotatakse liikmesriikide kohustus võtta kasutusele ülekantavate püügikontsessioonide süsteem, kuid taaskoostas samas selle süsteemi kui vabatahtliku, nii et liikmesriikidel on võimalus otsustada ülekantavate kontsessioonide kehtestamise üle. Nõukogu ja Euroopa Parlament jõudsid kokkuleppele kõnealuses vabatahtlikus süsteemis, millega koos jätkatakse laevastiku püügivõimsust käsitlevate olemasolevate meetmete kohaldamist ning lisatakse liikmesriikidele kohustus töötada vajaduse korral välja asjakohased

tegevuskavad, et saavutada tasakaal laevastiku võimsuse ja püügivõimaluste vahel. Komisjon nõustub sellise kompromissiga, kuna see koos rahastamise tingimuse lisamisega kokkulepitud teksti võib olla tõhus laevastiku püügivõimsuse kohandamisel ja on komisjoni arvates proportsionaalne.

3.4. Esimesel lugemisel seisukoha vastuvõtmisel tekkinud raskused ja komisjoni seisukoht sellega seoses

Läbirääkimiste lõppetapis jõuti kokkuleppele komisjonile volituste andmises delegeeritud ja rakendusaktide kaudu. Komisjon on kokkulepitud korraga nõus. Piirkondadeks jaotamise raames vastuvõetavate delegeeritud õigusaktide/rakendusaktide menetlused vastavad institutsioonilistele nõuetele ja aitavad ellu viia tõhusamat poliitikat.

Seoses piirkondadeks jaotamise mudeli konkreetsete institutsiooniliste sätetega (artikkel 18) ja komisjoni volituste piiramisega komiteemenetluse raames seoses artikliga 22 (koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise korra rakenduseeskirjad) soovib komisjon siiski oma seisukohta selgitada.

Samuti peab komisjon vajalikuks selgitada oma seisukohta seoses VI osa (välispoliitika) sätetega, eelkõige seoses artikli 28 lõikega 3.

4. KOKKUVÕTE

Komisjon nõustub nõukogu seisukohaga, mis on Euroopa Parlamendiga läbirääkimiste tulemus. Siiski peab komisjon vajalikuks esitada oma seisukoha seoses artikli 18 lõigetega 1, 3, 7 ja 8 ning seoses VI osaga (eelkõige artikli 28 lõige 3) ja artikli 47 lõike 2 teise osaga (seoses artikliga 22) järgmiselt:

Artikli 18 juurde

(lõigete 1 ja 3 kohta) Komisjon rõhutab, et komisjonile volituste andmine selleks, et võtta rakendusaktide või delegeeritud õigusaktide abil vastu liikmesriikide ühistes soovitudes esitatud meetmeid, ei või mõjutada komisjoni kaalutusõigust selliste õigusaktide vastuvõtmisel.

(lõike 7 kohta) Otsese majandamishuviga liikmesriikide võime valmistada koos ette ühiseid soovitusi ei või mõjutada komisjoni ainuõigust algatada ühise kalanduspoliitika valdkonna ettepanekuid.

(lõike 8 kohta) Võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 2 lõiget 1, ei saa lõiget 8 mõista nii, et liikmesriikidele antakse täiendavate liidu õigusaktide puudumisel sellega automaatselt õigus võtta vastu õiguslikult siduvaid õigusakte liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas. Kui komisjon leiab, et sellised õigusaktid ei ole kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega, peaksid liikmesriigid tegutsema vastavalt lojaalse koostöö põhimõttele, et kaotada mis tahes vastuolu liidu õigusega.

VI osa ja eelkõige selle artikli 28 lõike 3 juurde

Välispoliitikat käsitleva VI osa sätted ei mõjuta tõenäoliselt nõukogu otsuste, nõukogu poolt komisjonile Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 kohaselt antavate läbirääkimisjuhiste ega kolmandate riikide või organisatsioonidega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 kohaselt sõlmitavate lepingute kehtivust.

Artikli 47 lõike 2 teise osa juurde

Komisjon rõhutab, et süstemaatiline tuginemine artikli 5 lõike 4 teise lõigu punktile b on vastuolus määruse (EL) nr 182/2011 (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13) eesmärgi ja sõnastusega. Seda sätet tohib kasutada vaid siis, kui on vaja teha erand üldreeglist, mille kohaselt võib komisjon rakendusakti eelnõu vastu võtta, kui ei ole esitatud arvamust. Kuna tegemist on artikli 5 lõikes 4 sätestatud üldreeglist kõrvalekalduva erandiga, ei tohi teise lõigu punktile b tuginemises näha lihtsalt seadusandja „otsustusõigust”, vaid seda tuleb tõlgendada kitsendavalt ja seega põhjendada.